

ляватъ и да го оставимъ самъ, да видимъ какво ще направи. Нѣкои отъ васъ ще кажатъ, че аеропланите станали разумни, защото могли да се движатъ въ пространството и безъ авиаторъ. Да, но авиаторътъ отдолу пакъ мисли за аероплана, направява го съ своята мисъль. Я да го остави самъ на себе си, та да види!

Всички съвременни хора искатъ да разрѣшатъ реалността, да разрѣшатъ смисъла на своя животъ, но вървятъ по единъ кривъ путь. Всичко въ живота седи въ това, че хората сѫ се отклонили отъ своя правъ путь, и вслѣдствие на това отклонение днесъ се зараждатъ всички нещастия. И науката имъ фалира, и религията имъ фалира, и убѣжденията имъ се развалиха, всичко пропадна. Защо? Само поради единственото обстоятелство, че сѫ се отклонили отъ правия си путь. Това не е, защото съвременните хора нѣматъ наука. — Иматъ наука. Не че нѣматъ и идеали. — Иматъ идеали. Не че нѣматъ и стремежи. — Иматъ стремежи. Какво имъ липсва тогава? Какво липсва на съвременната европейска култура? Всичко иматъ, но имъ липсва съзнанието, че се отклонили отъ правия путь на живота си, вслѣдствие на което тѣ забаташиха и не могатъ да си изкаратъ кораба. Тѣ сега седятъ и мислятъ, накаждѣ да го изкаратъ. Ако вървятъ напрѣдъ — ще потънатъ; назадъ не могатъ. Тогава? Ще кажете: нагорѣ! Съвременната култура се забатачила така, както се забаташиха рибите едно време. Въ миналото имало една култура, на която хората тѣй се забатачили, както съвременните хора, и Господъ имъ казалъ: „Само чистотата може да ви избави отъ тая проказа!“ И тогава всички хора рѣшили да станатъ риби, да